

Fosen Naturvernforening
Att:
c/o Magnar Østerås Ytre Ringvei 32
7100 RISSA

Refsnes Laks AS - Stadfesting av vedtak om tillatelse til etablering av akvakulturanlegg på lokaliteten 38697 Takflua i Åfjord kommune.

Fiskeridirektoratet viser til klage av 3. august 2018 fra Fosen Naturvernforening (heretter også kalt «foreningen» eller «klager»). Foreningen har klaget på Trøndelag fylkeskommunes vedtak av 17. juli 2018 hvor det er gitt tillatelse til etablering av akvakulturanlegg på lokaliteten 38697 Takflua i Åfjord kommune. Fylkeskommunen tok ikke klagen til følge, og sendte saken til Fiskeridirektoratet den 8. juli 2020.

1. Innholdet i klagen

Klager mener at det er flere uheldige sider ved å klarere lokaliteten. Følgende punkter er særlig vektlagt i klagen:

- Ansamling av så mange oppdrettsanlegg på samme sted øker faren for sykdomsspredning.
- Området ved Takflua brukes for fiske med passiv og aktiv redskap. Videre er det flere farleder både sør og øst for lokaliteten.
- Lokaliteten har en svært værhard plassering, noe som øker risikoen for anleggshavari.

Foreningen har kommet med utfyllende merknader til klagen datert 16. august 2018, hvor de særlig har vektlagt følgende:

- Produksjonen ved lokaliteten er ikke bærekraftig og miljømessig forsvarlig, fordi oppdrettsaktiviteten i området allerede er for stor. Dette medfører økende problemer knyttet til rømming og spredning av sykdom til villfisk.
- Utslipp av næringssalter og organiske avfallsstoff gir livløs bunn og fare for algeoppblomstring. Videre vil tilgrensende strender lett kunne bli tilgriset.
- Miljøfremmede stoff, som antibiotika og miljøgifter, vil spres til nærliggende sjøområder og konsumeres av villfisk.
- Vedtaket strider mot forurensningsloven og akvakulturregelverket.

- Området har stor betydning for annen virksomhet. Klager frykter at lokaliteten vil føre til negative konsekvenser for konkurrerende aktivitet i sjøområdene, herunder reiseliv, frifritidsfiske, rekreasjon, landskapsbildet og skjærgårdslandskapet.
- Området er viktig for flere fuglearter av stor forvaltningsinteresse, og det er svært uheldig å plassere et anlegg her. Flere av fugleartene som finnes i området er rødlistede. Videre er det store tareskogforekomster og viktige naturtyper i nærheten av anlegget.
- Både Fylkesmannen og Fiskeridirektoratet region Midt har frarådet etableringen av anlegget.
- Tillatelsen strider mot føre-var-prinsippet i naturmangfoldloven.
- Den omsøkte plasseringen medfører økt risiko for lusepress. Klager kommer med lengre betraktninger rundt lakselusproblematikken i oppdrettsnæringen i Norge.
- Det er betenkelige dyrevelferdsmessige aspekter knyttet til dagens industrielle storskalaproduksjon.
- Det kan ikke ha blitt gjort en vurdering av støygrensene i denne saken. Støygrensene bør settes i relasjon til friluftsområdet i sjøen.
- Behovet søker har for lokaliteten er ikke vektig nok.
- Klager mener at det må kreves en konsekvensutredning.
- Klager lister opp en rekke krav som de mener må stilles dersom tillatelsen blir opprettholdt.

2. Fiskeridirektoratets vurdering

2.1 Om klagebehandlingen

Fiskeridirektoratet har som klageinstans myndighet til å prøve alle sider av saken, og kan under denne prøvingen ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34.

Flere av klagers anførsler gjelder hensyn som andre myndigheter har et særlig ansvar for å vurdere. Vedtakene til henholdsvis Mattilsynets regionkontor og Fylkesmannen har også vært påklaget av foreningen, og har vært klagebehandlet av Mattilsynets hovedkontor og Miljødirektoratet. Fiskeridirektoratet går derfor ikke nærmere inn på anførslene knyttet til bekjempelse av lakselus, sykdomsspredning, dyrevelferd og anførsler knyttet til forurensningsloven.

Når det gjelder kravene som foreningen har opplistet i klagen, vurderer vi at vi ikke har grunnlag for å ta stilling til dem. Kravene som stilles til akvakultur fremgår av regelverkene som forvaltes av myndighetene. Klager har ikke rettslig grunnlag for å stille egne, uavhengige krav til akvakultur.

2.2 Klagefrist og rettslig klageinteresse

Klagen er rettidig, jf. fvl. § 29. Det følger av fvl. § 28 første ledd at et enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen «*med rettslig klageinteresse i saken*». Det er klart at foreningen ikke er part i saken, jf. fvl. § 2 første ledd, bokstav e. Spørsmålet er om Fosen Naturvernforening har rettslig klageinteresse i saken.

Kravet om rettslig klageinteresse for foreninger og stiftelser må ses i sammenheng med søksmålsadgangen for slike sammenslutninger etter tvisteloven § 1-4. Om en organisasjon har søksmålsadgang beror på en helhetsvurdering av om organisasjonen utfra formål, virksomhet og representativt har tilstrekkelig tilknytning til saken, jf. blant annet Rt. 2003 s. 833.

Ifølge vedtektene er formålet til Fosen Naturvernforening blant annet å: «*arbeide for å verne naturen og sikre livsmiljøet slik at menneskelig virksomhet ikke overskrider tålegrenser i naturen*». Fiskeridirektoratet vurderer at det påklagede vedtaket angår interesser som foreningen ønsker å ivareta og at det omfattes av deres formål.

Siden 2010 har foreningen påklaget, og fått behandlet, en rekke saker som gjelder vedtak om fiske- og skjelloppdrett i Fosen-området. Det følger i tillegg av foreningens nettsider at de engasjerer seg i fiske- og skjelloppdrett i Fosen-området. Dette taler for at saker som gjelder fiske- og skjelloppdrett er en integrert del av foreningens arbeidsområde, som igjen taler for at det påklagede vedtaket ligger innenfor foreningens faktiske virksomhet.

Foreningen har opplyst at de har cirka 60 medlemmer fra hele Fosen-området, og at mange av medlemmene er hjemmehørende i de ytre kyststrøkene på Fosen. Videre viser foreningen til at de har en voksende medlemstilgang fra flere kommuner på Fosen, og at de er den eneste lokale forening som representerer allmenne natur- og miljøinteresser på Fosen. Det vil som regel være miljøorganisasjoner som er nærmest til å opptre som klager for å ivareta natur- og miljøinteresser, og Fiskeridirektoratet vurderer etter dette at foreningen er tilstrekkelig representativ for interessene som fremmes gjennom klagen.

Fiskeridirektoratet har etter en helhetsvurdering kommet til at Fosen Naturvernforening har rettslig klageinteresse i saken.

2.3 Vurdering av anførsel om krav om konsekvensutredning

Klager anfører at det må kreves en konsekvensutredning før tillatelse til etablering av lokaliteten kan gis.

Akvakulturtiltak skal konsekvensutredes hvis de kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, jf. forskrift om konsekvensutredninger § 8 første ledd bokstav b jf. vedlegg II nummer 1 bokstav f jf. § 10.

Videre følger det av forskriftens § 12 fjerde ledd at dersom fylkeskommunen kommer til at tiltaket ikke kan få vesentlige virkninger «(...) *skal beslutningen begrunnes. Begrunnelsen skal fremgå av innstillingen til vedtak om tiltaket*». Det følger av veileder til bestemmelsen at:

«Begrunnelsen kan være kort. Det avgjørende er at det fremgår av saken at det faktisk er gjort en vurdering etter kriteriene i § 10 for saker som omfattes av vedlegg II».¹

Det fremgår av Trøndelag fylkeskommune sitt vedtak av 17. juli 2018 at:

«Søknaden er vurdert etter forskrift om behov for konsekvensutredning etter sektorlover. Vi har ikke mottatt meldinger om behov for supplerende utredninger. Det er besluttet at det ikke skal gjennomføres supplerende utredninger i forbindelse med søknaden.»

Det fremgår ikke av denne uttalelsen om fylkeskommunen har gjort en reell vurdering etter vilkårene i forskrift om konsekvensutredninger § 10. Fordi uttalelsen fra fylkeskommunen er mangelfull, vil Fiskeridirektoratet i det følgende ta stilling til om det er krav om konsekvensutredning i denne saken.

Momenter i vurderingen av om et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn følger av forskrift om konsekvensutredninger § 10. Det følger av bestemmelsens første ledd at:

«I vurderingen av om (...) et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn, skal det ses hen til egenskaper ved (...) tiltaket, jf. annet ledd og (...) tiltakets lokalisering og påvirkning på omgivelsene, jf. tredje ledd. Det skal også i nødvendig grad ses hen til egenskaper ved virkninger nevnt i fjerde ledd».

Etter § 10 annet ledd omfatter egenskaper ved tiltaket a) størrelse, planområde og utforming, b) bruken av naturressurser, særlig areal, jord, mineralressurser, vann og biologiske ressurser, c) avfallsproduksjon og utslipp, og d) risiko for alvorlige ulykker og/eller katastrofer.

Fiskeridirektoratet vurderer at lokaliteten er av begrenset størrelse med et begrenset arealbeslag i sjø, jf. bokstav a og b. Bruken av de opplistede naturressursene i bokstav b) blir også i liten grad berørt.

Videre vurderer vi at det er tale om begrenset avfallsproduksjon og utslipp, jf. bokstav c, i og med at Fylkesmannen (nå Statsforvalteren) har gitt utslippstillatelse og vurdert at dette er forsvarlig.

Endelig har vi ingen opplysninger eller dokumentasjon som tilsier at det foreligger nevneverdig risiko for alvorlige ulykker eller katastrofer ved å gi midlertidig tillatelse til lokalitetsklareringen, jf. bokstav d.

Etter § 10 tredje ledd skal det også gjøres en vurdering av om lokalitetsklareringen kan medføre eller komme i konflikt med følgende:

1

https://www.regjeringen.no/contentassets/167047e811414896b04ec2504dd63995/veileder_kuf_orskriften_vesentlige_virkninger.pdf

«a) verneområder etter naturmangfoldloven kapittel V eller markaloven § 11, utvalgte naturtyper (naturmangfoldloven kapittel VI), prioriterte arter, vernede vassdrag, nasjonale laksefjorder og laksevassdrag, objekter, områder og kulturmiljø fredet etter kulturminneloven

b) truede arter eller naturtyper, verdifulle landskap, verdifulle kulturminner og kulturmiljøer, nasjonalt eller regionalt viktige mineralressurser, områder med stor betydning for samisk utmarksnæring eller reindrift og områder som er særlig viktige for friluftsliv

c) statlige planretningslinjer, statlige planbestemmelser eller regionale planbestemmelser gitt i medhold av plan- og bygningsloven av 27. juni 2008 nr. 71 eller rikspolitiske bestemmelser eller rikspolitiske retningslinjer gitt i medhold av plan- og bygningsloven av 14. juni 1985 nr. 77.

d) større omdisponering av områder avsatt til landbruks-, natur- og friluftsformål, samt reindrift eller områder som er regulert til landbruk og som er av stor betydning for landbruksvirksomhet

e) økt belastning i områder der fastsatte miljøkvalitetsstandarder er overskredet

f) konsekvenser for befolkningens helse, for eksempel som følge av vann- eller luftforurensning

g) vesentlig forurensning eller klimagassutslipp

h) risiko for alvorlige ulykker som en følge av naturfarer som ras, skred eller flom.»

Fiskeridirektoratet kan ikke se at det foreligger holdepunkter for at lokalitetsklareringen kommer i konflikt med noen av alternativene i § 10 tredje ledd bokstav a til d. Videre har vi ikke mottatt noen opplysninger som tilsier at fastsatte miljøkvalitetsstandarder i området er overskredet, eller at lokalitetsklareringen medfører risiko for alvorlige ulykker, jf. bokstav e og h. Når det gjelder alternativene i bokstav f og g, vurderer vi at disse er tilstrekkelig ivaretatt gjennom utslippstillatelsen fra Fylkesmannen, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav c.

Endelig følger det av bestemmelsens fjerde ledd at det skal:

«[...] ses hen til virkningenes intensitet og kompleksitet, sannsynlighet for at virkningene inntreffer og når de inntreffer, varighet, hyppighet og mulighet for å reversere eller begrense dem, om virkningene strekker seg over landegrensene, samt samlede virkninger av forslaget til plan eller tiltak og andre eksisterende, godkjente eller planlagte planer eller tiltak.»

Tillatelsen til etablering av lokaliteten er permanent. VI bemerker likevel at tillatelse til akvakultur i de fleste tilfeller vil være reversible tiltak. Fiskeridirektoratet vurderer

derfor at virkningene av lokalitetsklareringen vil være av begrenset karakter, jf. § 10 fjerde ledd.

Etter en samlet vurdering av kriteriene i forskriften om konsekvensutredning § 10, vurderer Fiskeridirektoratet at tillatelsen til akvakultur på lokaliteten Takflua ikke vil få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, og dermed ikke utløser krav om konsekvensutredning.

2. 4 Vurdering av vilkårene for klarering av lokaliteten

Laksetildelingsforskriften regulerer tildeling av tillatelser til akvakultur av laks, ørret og regnbueørret. Forskriftens § 30 oppstiller vilkår som alle må være oppfylte for at lokalitetstillatelse kan gis.

I denne saken foreligger det nødvendige tillatelser fra Kystverket, Mattilsynet og Fylkesmannen for etablering av lokaliteten, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav c.

Det følger videre av laksetildelingsforskriften § 30 bokstav d at klarering av lokalitet ikke kan gis dersom det er i strid med vedtatte planer eller vernetiltak. Det foreligger ikke holdepunkter for at dette er tilfelle i denne saken.

Av laksetildelingsforskriften § 30 bokstav a og b følger det henholdsvis at lokaliteten må være miljømessig forsvarlig, og at det må foretas en avveining av arealinteresser. Fiskeridirektoratet forstår klagen slik at anførslene hovedsakelig gjelder disse alternativene, og de vil derfor vurderes i det følgende.

2.4.1 Vurdering av om klareringen av lokaliteten er miljømessig forsvarlig

Laksetildelingsforskriften § 30 a stiller krav om miljømessig forsvarlighet. Dette er en gjenspeiling av miljønormen i akvakulturloven § 10, hvor det fremgår at «[A]kvakultur skal etableres, drives og avvikles på en miljømessig forsvarlig måte.» Det presiseres i forarbeidene at «(...) driften skal være forsvarlig både i forhold til forurensing og økologiske effekter, herunder biologisk mangfold».² Ut i fra sammenhengen mellom akvakulturloven og laksetildelingsforskriften har forarbeidsuttalelsene til akvakulturloven § 10 også overføringsverdi til vurderingen av laksetildelingsforskriften § 30 bokstav a.

Forarbeidene gir retningslinjer for vurderingen av hva som er miljømessig forsvarlig:

«Akvakultur vil etter sin art ha innvirkning på miljøet. Tillatelse til akvakultur innebærer at myndighetene aksepterer en viss påvirkning på det omkringliggende miljø. Kravet til forsvarlighet setter grensen for akseptert påvirkning ved skadelige konsekvenser. Sannsynligheten for at skade kan oppstå og størrelsen på eventuell skade må vurderes. Skader i forhold til sentrale miljømål vil for eksempel ikke tillates. Hva som anses som forsvarlig vil kunne endres over tid i takt med økende kunnskap og teknologisk utvikling. Vurderingen vil bero på et bredt faglig skjønn som omfatter blant annet kunnskap om arten og det lokale økosystem. Vurderingen skal også omfatte en avveining mellom hensynet til næringsutvikling og andre samfunnshensyn».

² Ot.prp. nr. 61 (2004-2005) s. 64

Forarbeidene legger etter dette opp til en helhetsvurdering, hvor den aktuelle klareringen må vurderes opp mot de miljømessige ulempene som kan oppstå.

Fiskeridirektoratet legger til grunn prinsippene i naturmangfoldloven (nmfl.) §§ 8 til 12 som retningslinjer for disse vurderingene. Prinsippene omhandler krav om kunnskapsgrunnlag, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning, at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og til sist prinsippet om bruk av miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Søknaden har vært behandlet i samsvar med kravene i laksetildelingsforskriften § 8, herunder har søknaden vært lagt ut til offentlig ettersyn og vært opplyst gjennom saksbehandlingen til de respektive sektormyndighetene. Fiskeridirektoratet har også foretatt egne undersøkelser i Miljødirektoratet sin Naturbase, Vann-Nett, Artsdatabanken, samt Fiskeridirektoratet sitt eget kartverktøy Yggdrasil. Fiskeridirektoratet vurderer at det foreligger tilstrekkelig kunnskap til å fatte vedtak i denne saken, jf. nmfl. § 8.

Klager har anført flere grunner for hvorfor de mener at etablering av lokaliteten ikke er miljømessig forsvarlig. De anfører at lokaliteten påvirker naturmangfoldet i området negativt, og viser i den forbindelse til at lokaliteten ligger tett på tareskog og viktige fuglearter. Videre har de vektlagt at den samlede belastningen av oppdrettsanlegg i området blir for stor. De har også en innvending knyttet til støygrensene.

Når det gjelder anførselene om at lokalitetsklareringen påvirker det biologiske mangfoldet i området negativt, har Fiskeridirektoratet undersøkt Naturbase og Artsdatabanken. Det er registrerte tareskogforekomster cirka 900 meter fra anlegget. Videre er anlegget plassert like ved et område som er registrert som yngel-, beite- og rasteområde. Området inneholder flere arter av sjøfugl, deriblant den rødlistede havellen. Gruntvannsområdene er viktige myteområder for grågås, ærfugl og siland.

Fylkesmannen i Trøndelag har vurdert lokalitetens påvirkning på naturmangfoldet i området i sitt vedtak av 2. juli 2018. Vi viser til følgende uttalelser:

«Avstanden fra anlegget til registreringen av tareskogen er tilstrekkelig til at påvirkningen vil være minimal.

(...)

Fylkesmannen mener at fugle- og dyreliv i området ikke blir vesentlig påvirket av etablering av anlegget.»

Sektormyndighetenes vedtak skal være med på å danne et faglig grunnlag for fiskerimyndighetenes vedtak. Vi har derfor vektlagt Fylkesmannens uttalelser om at naturmangfoldet i området ikke vil bli vesentlig negativt påvirket av etableringen. Vi kan heller ikke se at det foreligger andre opplysninger i saken som tilsier at lokaliteten vil få den negative effekten på naturmangfoldet som er anført av klager.

Når det gjelder anførselene om at den samlede belastningen i området blir for stor, vil vi først påpeke at lokaliteten 28316 Slåttøya, som også hadde en godkjent kapasitet på

3 120 tonn MTB, ble trukket tilbake da tillatelsen til etableringen av Takflua ble gitt. I følge Fiskeridirektoratets karttjeneste er avstanden mellom Slåttøya og Takflua på cirka 1,6 kilometer. Den totale belastningen i området har derfor ikke økt som følge av etableringen av lokaliteten på Takflua. Videre viser vi til at Fylkesmannen gav utslippstillatelse i sitt vedtak av 2. juli 2018. Etter klage fra foreningen ble vedtaket stadfestet av Miljødirektoratet den 4. mars 2019. Av Miljødirektoratets vedtak fremgår følgende:

«Miljødirektoratet har kommet til den konklusjon at fordelene etableringen medfører i sum er større enn de forurensningsmessige ulempene ved akvakulturvirksomheten ved Takflua. (...) Vi mener tillatelse til 3120 tonn MTB er forsvarlig med de vilkår som er satt. (...) Vi finner det sannsynlig at utslippene fra virksomheten ikke vil føre til forringelse av miljøtilstanden i den aktuelle vannforekomsten, jf. vannforskriften § 4.»

Fiskeridirektoratet har, i likhet med Miljødirektoratet, vurdert fordelene ved etableringen av anlegget oppimot ulempene. Vi anerkjenner at oppdrettsaktiviteten i området er høy, og at det på generelt grunnlag kan være uheldig for miljøet at mange oppdrettsanlegg samles på et mindre geografisk område. Vi legger likevel ikke avgjørende vekt på dette i vurderingen av om etableringen av denne enkeltstående lokaliteten er miljømessig forsvarlig. Når det gjelder føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, vurderer vi at dette er tilstrekkelig ivare tatt gjennom det generelle regelverket for akvakulturvirksomhet med krav om blant annet miljøovervåkning.

Som sitert innledningsvis, følger det av forarbeidene at det i vurderingen av om et tiltak er miljømessig forsvarlig også skal foretas en avveining mellom hensynet til næringsutvikling og andre samfunnshensyn. Refsnes Laks AS har begrunnet søknaden med at de har behov for en ny lokalitet med gode miljøforhold, og at undersøkelser viser at området er godt egnet til oppdrett av laks. Fiskeridirektoratet anser det som klart at det vil ha stor næringsmessig betydning for Refsnes Laks AS å få tillatelse til å drive oppdrett på en godt egnet lokalitet. Hensynet til bedriftens næringsutvikling må derfor også vektlegges i vurderingen.

Når det gjelder anførselen om støy, viser vi til følgende uttalelse fra Miljødirektoratet i deres vedtak av 4. mars 2019:

«Det er stilt vilkår om støy i tillatelsen (vilkår 3.9). Vi anser at dette er tilstrekkelig til å ivareta hensynet til omgivelsene. Vi kan ikke se at det har framkommet informasjon i denne saken som tilsier at støykravene bør være strengere.»

Vi slutter oss til Miljødirektoratets vurdering av støygrensene.

Etter en konkret helhetsvurdering av sakens opplysninger, har vi kommet frem til at etableringen av lokaliteten er miljømessig forsvarlig, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav a. Vi har vektlagt at det ikke foreligger holdepunkter for at etablering av lokaliteten vil få en vesentlig negativ effekt på naturmangfoldet i området, og at den samlede biomassen i området ikke har økt som følge av tillatelsen. Sakens opplysninger tilsier også at etableringen av lokaliteten er forsvarlig både når det gjelder forurensning

og økologiske effekter. Videre har vi vurdert de næringsmessige hensynene, og kommet frem til at det ikke er andre samfunnsmessige hensyn som veier tyngre i denne saken.

2.4.2 Avveining av arealinteresser

Det er en forutsetning for å klarere lokaliteten for akvakultur at det er foretatt en avveining av arealinteresser, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav b. Det styrende for utfallet av interesseavveiningen vil være en helhetsvurdering av hvordan det aktuelle området kan utnyttes på en samfunnsmessig optimal måte, jf. Ot. prp. nr. 61 (2004-2005) s. 69.

Fiskeridirektoratet kan ikke se at det er holdepunkter for at annen akvakultur bør prioriteres på lokaliteten. Fiskeridirektoratet vurderer at det sentrale i denne saken vil være en avveining av søkers behov for arealet til planlagt akvakulturproduksjon opp mot annen bruk av området, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav b nummer 1 og 3. Ved vurderingen av søkers behov vil «[s]økers antatte behov for produksjonsareal og omsøkt [lokalitet] i forhold til framlagte driftsopplegg» være sentralt³.

Klager har kommet med flere anførsler som går ut på at utvidelsen av lokaliteten kommer i konflikt med andre interesser. Når det gjelder anførselen om at det er flere farleder sør og øst for lokaliteten, viser vi til følgende uttalelse fra Kystverket Midt-Norge av 11. desember 2017:

«Etter Kystverket si mening vil det omsøkte anlegget ikke få vesentlige konsekvenser for ferdsla.»

I følge Fiskeridirektoratets karttjeneste er det cirka 1,4 kilometer til nærmeste biled. I likhet med Kystverket, kan ikke Fiskeridirektoratet se at etablering av lokaliteten medfører en vesentlig hindring av båttrafikken.

Videre har klager anført at oppdrettsaktiviteten vil føre til negativ utvikling for konkurrerende aktivitet i sjøområdene. Klager trekker frem at reiseliv, fritidsfiske, rekreasjon, landskapsbildet og skjærgårdslanskapet vil bli negativt påvirket.

Fiskeridirektoratet har ikke mottatt opplysninger eller dokumentasjon som tilsier at utvidelsen vil komme i konflikt med reiseliv og rekreasjon i området. Videre har vi ikke holdepunkter for at hensynet til landskapsbildet gjør seg særlig gjeldende i denne saken. Vi bemerker at det hører inn under det kommunale selvstyret å prioritere arealformål slik de ønsker i kommuneplanen. Lokaliteten er plassert i et område som er avsatt til natur, friluftsliv, ferdsel, fiske og akvakulturanlegg (NFFFA), og Åfjord kommune har anbefalt etablering av lokaliteten.

Når det gjelder fiskeri og fritidsfiske, fremgår det av Fiskeridirektoratets karttjeneste at lokaliteten delvis overlapper med et rekestråfelt hvor det foregår fiske med aktive redskap. Dette er også påpekt i uttalelse fra Fiskeridirektoratet region Midt (FIM), datert 8. mai 2018. Av denne uttalelsen fremgår det at det i utgangspunktet ikke bør etableres oppdrettsanlegg på rekefelt som er aktive per i dag, eller rekefelt som har vært trålt på

³ Ot.prp. nr.61 (2004–2005) s. 69.

de senere årene. FIM oversendte søknaden til Fiskarlaget Midt-Norge og Norges Kystfiskarlag for uttalelse, men mottok ingen tilbakemelding. FIM kontaktet derfor reketrålfiskerne Knut Guldteig og Oddmund Langholm, som begge har reketrålt i området tidligere. På grunnlag av ovennevnte har FIM frarådet etableringen av lokaliteten, med mindre det kan gjøres avbøtende tiltak i samråd med Guldteig og Langholm. I Trøndelag fylkeskommune sitt vedtak av 17. juli 2018 fremgår følgende:

«Fiskerne Knut Guldteig og Oddmund Langholm har blitt kontaktet. De har ingen motforestilling mot at anlegget plasseres som omsøkt. Feltet er ikke lengre i bruk. Guldteig sier at området har ugunstige bunnforhold som bl.a. medfører mye ødelagte garn. Dette er bekreftet i telefonsamtale 13.07.18. Langholm fisker ikke der anlegget er tenkt plassert. Vi finner derfor at fiskeriinteressene ikke blir skadelidende ved en eventuell etablering».

Vi legger til grunn vurderingen som er gjort av Trøndelag fylkeskommune, og finner at fiskeriinteressene i området er tilstrekkelig ivaretatt i denne saken.

Etter en helhetlig avveining av søkers behov for lokaliteten opp mot annen bruk av området, har Fiskeridirektoratet kommet til at søkers behov for lokaliteten veier tyngst i denne saken, jf. laksetildelingsforskriften § 30 bokstav b. Fiskeridirektoratet har lagt avgjørende vekt på at det er nærliggende at interessene kan sameksistere i området.

Etter dette har Fiskeridirektoratet kommet til at vilkårene for lokalitetsklarering er oppfylt jf. laksetildelingsforskriften § 30.

3. Vedtak

Fiskeridirektoratet stadfester Trøndelag fylkeskommunes vedtak av 17. juli 2018 om tillatelse til Refsnes Laks AS til akvakultur av matfisk av laks, ørret og regnbueørret på lokaliteten 38697 Takflua i Åfjord kommune.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. fvl. § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Anne B. Osland
seksjonssjef

Elin Maria Norberg Aase
rådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Fosen Naturvernforening

c/o Magnar Østerås
Ytre Ringvei 32

7100 RISSA

Kopi til:

Refsnes Laks AS

Trøndelag fylkeskommune

Postboks 2560

7177 REVSNES
7735 STEINKJER

KOP

